

Краковци Габровска Околія; Гавриилъ Велковъ, Станю Тодоровъ, Станчю Петковъ, Рачу Генковъ и Петръ Тодоровъ отъ колиби Тодоровци тоже Габровска Околія. Д. Петювъ отъ Севлиево и Радилъ Попъ Михалювъ отъ Ново-Село. Осбенъ Г. Македончето, когото убѣсиха въ Г. Оряховица, а Д. Петева въ Севлиево, всичкитѣ други ги убѣсиха тукъ въ Търново на мѣстността Дараджа зовима, която мѣстность се намира на края на града кжмъ Марино-поле. Другитѣ же, които бѣха осждени да се испратятъ на заточеніе въ Діаръ-Бекиръ сж: Димитръ Денчевъ, Христу Митювъ отъ Габрово и проч. и проч. — Между оніе же, които бѣха осждени да стоятъ запрѣни въ тукашнитѣ тѣмници бѣше учителя отъ Габрово Н. Сарановъ и нѣкой други; но — за тѣхно счастіе тѣ не стояха дълго време запрѣни; понеже—въ слѣдствіе на едно разбунтуванье на злодѣйцитѣ разбойници Турци, запрѣни тоже въ сжшитѣ тѣмници:—тѣ изпочупиха вратитѣ и — избѣгаха отъ затворъ-тъ. Тогава турското Правителство се принуди да освободи и — да пусни останалитѣ въ тѣмницитѣ Българи. —

Габровскитѣ же учители на Гимназіята уловени и запрѣни тукъ въ тѣмницитѣ, въ слѣдствіе на горѣказаннія обвинителенъ Актъ, испитателната комисія трѣбаше да ги испитва частно и устно; да изслѣдова и да се увѣри въ истинността на тежитѣ обвиненія, изложени въ тоя актъ. Али-Шефикъ-Бей поиска по него време, спорядъ както ни се разказваше отъ членоветѣ Българи въ тая комисія: — „да се потвърдятъ обвиненіята врѣхъ учителитѣ съ осязателни и точни доказателства,“ но като не можяха разбира се да се доставятъ такива дѣйствиелни доказателства, той убѣдилъ испитателната комисію: да остави прошеніето и обвинителния Актъ на Габровскитѣ първенци „безъ послѣдствіе,“ и въ слѣдствіе на това, се и освободиха учителитѣ. —

Тукъ впрочемъ трѣба да забѣлежимъ, че испитателната комисія не щѣше негли да се сжгласи и да склони: за да се остави прошеніето на Габровскитѣ първенци „безъ послѣд-